

Ussing: Naar jeg har begjært Ordet, da er det kun i Anledning af den Bemærkning, der fremkom fra den ærede Gte Landsthingsmand for Kjøbenhavn (Bloug), og som ogsaa er bleven berørt af de tvende følgende Talere. Jeg agter for mit Vedkommende at stemme for Lovforslaget, men det er dog ingenlunde af den Grund, som den nævnte ærede Landsthingsmand anførte, nemlig for at bortfjerne et Trællemærke fra Fortiden eller, som det ogsaa er blevet udtrykt af en anden tidligere Taler, for at bryde med Fortiden. Efter min Betragtning er det tværtimod i Virkeligheden kun en Tilbagevenden til den Lovgivning, der bestod inden Aaret 1832, inden Skudsmaalsbøgerne bleve indførte, som der ved Lovforslaget er Tale om. Hvad var nemlig før den Tid den gjældende Regel i Lovgivningen om Skudsmaals Meddelelse? Den da gjældende Regel vil man finde i en Forordning af 24de Juli 1822, i hvis § 6 det hedder, at Huusbonden er pligtig til at meddele Thyendet skriftligt Skudsmaal, naar det forlanger det, med andre Ord: accurat det Samme som det nærværende Lovforslag gaaer ud paa, kun at Forpligtelsen for Huusbonden til i Tilfælde af Begjæring derom at meddele Vidnesbyrd ikke efter nærværende Lovforslag skal bestaae. Uden Thyendets Begjæring kunde efter den daværende Lovgivning ingen Huusbond meddele Skudsmaal, og disse Skudsmaal bleve meddeelte paa løst Papir. Naar man altsaa ene og alene betragter Lovgivningen — og kun til denne kan man tage Hensyn, naar man taler om den i Landet gjældende Frihed — er det at vedtage Lovforslaget virkelig kun at bringe accurat den samme Lovgivning tilbage, som tidligere bestod. Mig forekommer det, hvad selve Sagen angaaer, at man ved Lovforslaget kun vil bringe Forholdet hen til det, som i og for sig er det Naturlige, nemlig at Vidnesbyrd kun meddeles til den, der begjærer det; en saadan Lovforandring kan jeg fra mit Standpunkt ikke have Noget imod.

Philipsen: Jeg vil blot ligeoverfor den høitagtede Justitsminister tillade mig at bemærke, at det ikke var den sidste Sætning i Lovforslaget, hvor der er Tale om nye Skudsmaalsbøger, jeg før sigtede til, naar jeg talte om, at

Bestemmelsen noget nær var noget Nonsens, hvorimod jeg sigtede til det Punkt i Lovforslaget, hvor der staaer: „Indfører Huusbonden desuagtet i selve Skudsmaalsbogen enten noget Skudsmaal eller osv.“ Jeg kan ikke opfatte Udtrykket: „Skudsmaalsbog“ anderledes end som en Bog, hvori Skudsmaal skulle eller dog kunne indføres, og, naar der altsaa udstedes et Lovbud, der siger, at i en saadan Bog maa under ingen Omstændigheder noget Skudsmaal indføres, saa finder jeg dette at være noget Nonsens, og det maa jeg fastholde. — Det er endvidere, som før nævnt, nødvendigt, at der foretages en Rettelste i § 57 af Lyndeloven af 10de Mai 1854, dersom dette Lovforslag bliver til Lov; thi det er, saavidt jeg erindrer, udtrykkeligt udtalt i denne Paragraph, at Politivrigheden skal meddele Thyendet en ny Skudsmaalsbog, naar den ældre er bortkommen, og i den skal indføre alle Oplysninger om Thyendets tidligere Forhold, og, saavidt jeg mindes, ogsaa om dets foregaaende Levnet, det vil med andre Ord sige, skal give en Forklaring om, hvorledes Thyendet tidligere har opført sig. — Jeg gjentager atter, at jeg ønsker, at dette Lovforslag nu maa blive forkastet, forat det igjen kan komme ind i Thinget i en nyere og bedre Skikkelse; jeg skal da med Fornøielse og Glæde stemme for det.

Mourier-Petersen: Jeg vil nødtigt forlænge Discussionen om denne Sag, men der er faldet nogle Ytringer, som jeg dog ikke kan Andet end udtale mig om med et Par Ord. Man har som en væsentlig Indvending mod den bestaaende Tilstand anført, at der derved skeer et Brud paa den Lighed mellem de forskjellige Classer af Tjenestehende, som man anseer for ønskelig, idet det høiere stillede Thyende ikke faaer nogen Skudsmaalsbog, medens derimod de Tjenestefolk, hvem dette Lovforslag angaaer, skulle have en saadan.

R e t t e l s e .

Sp. 2352, Lin. 9 f. n.: „Andersen“, læs: „M. Andersen“.